ଅବତାର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଗୁରୁଦୟାଲ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 4,2006

[ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872:

ଧାରା 58- ଜମିର ସ୍ୱଭାବ ବିଷୟରେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି- ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସରକାରୀ ଜମି ଥିଲା- ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଜମିଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ନଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ମକଦ୍ଦମାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଆବଶ୍ୟକ ନଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡିକର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ହେବ ।

ଅବେଦନକାରୀଙ୍କ ଗୃହର ଉତ୍ତରରେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଗୃହର ପଶ୍ଚିମରେ ଅବସ୍ଥିତ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସହିତ ଏହି ବିବାଦ ଜଡ଼ିତ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମିରୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କିମ୍ବା ବେଦଖଲ କରିବାରୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଡିକ୍ରି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକାନାସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଣୁ ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ଜମି ଉପରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଜମିଟି ସାର୍ବଜନୀନ ରାସ୍ତାର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏଥିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ମାଲିକାନାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ହିତାଧିକାର ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା : 1.ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମାମଲାରେ ଥିବା ଜମିଟି ଶାମଲତ୍ ଦେହ ଥିଲା । ଜମିର ସ୍ୱଭାବ 'ଶାମଲତ୍ ଦେହ୍' ହୋଇଥିବାରୁ, ନିର୍ବିବାଦ ଭାବେ ଏହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ପାରିନଥାନ୍ତା । ଏପରିକି ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ସୀମାରୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହାର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶାମଲତ୍ ଦେହ୍ ଜମି ଏବଂ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କଚ୍ଚା ରାସ୍ତା ଅଛି । ସାର୍ବଜନୀନ ରାସ୍ତାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯଥା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାର ବିଛାଯିବା ଦେଖାଗଲା । [36- C]

2.1. ସ୍ୱୀକାର ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କୌଣସି ମାଲିକାନାସତ୍ତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭୂମିର ସ୍ୱଭାବ ସ୍ୱୀକାରର ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ । ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 58ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ଜିନିଷଗୁଡିକ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । [36- D- E]

2.2.ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ନଥି ମାଗି ନଥିଲେ ଯାହା ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ମାମଲାରେ ଥିବା ଜମି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ରାସ୍ତା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମକଦ୍ଦମାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଉପନୀତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । [36- E- F]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5654/2006 ।

R.S.A. ସଂଖ୍ୟା 4400/2002ରେ ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିୟାଣାର ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟ ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ରେ 30.11.2004 ତାରିଖର ଅନ୍ତିମ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ କୁମାରୀ ଶିଖା ରାୟ, ଏସ୍. କେ. ପୁଙ୍କୀ, ଏସ୍. କେ. ସଭରୱାଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନିସ ଅହମ୍ମଦ ଖାନ, ଆନିସ ଅହମ୍ମଦ ଖାନ ଏବଂ ସୋଏବ ଅହମ୍ମଦ ଖାନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆଇନ ଏବଂ ତଥ୍ୟର ଏକୀକୃତ ମାମଲା ସହିତ ଜଡିତ ଏହି ଉଭୟ ଆବେଦନକୁ ଏକାଠି ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଏକକୀକୃତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଫଏସଲା କରାଯାଉଛି ।

ତହସିଲ ରାଜପୁରାର ନାରଦୁ ଗ୍ରାମରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଯାହା ନିମ୍ନପ୍ରକାରେ ଚୌହଦୀ ହୋଇଅଛି:

" ଉତ୍ତର ଦିଗ : ଅବତାର ସିଂ ଏବଂ ଜତିନ୍ଦର ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଘର ଏବଂ ପରିସର ।

ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ : କଚା ରାସ୍ତା

ପୂର୍ବ: କଚା ରାସ୍ତା ଏବଂ ଶାମଲତ୍ ଜମି

ପଶ୍ଚିମ: ଗୁରୁଦିଆଲ୍ ସିଂଙ୍କ ଘର ଏବଂ ପରିସର "

ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 283-T93/12.9.91 ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 28T/98/8.10.91 ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିବାବେଳେ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମିରୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କିମ୍ବା ବେଦଖଲରୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ପରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଯୋଜନା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ବିଚାରଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ପକ୍ଷମାନେ ଉକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅପିଲଗୁଡିକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ମାମଲାରେ ଥିବା ଜମି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ରାସ୍ତାର ଅଂଶବିଶେଷ ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ମାଲିକାନାସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ହିତାଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ପ୍ରମାଣ ଭାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଭୁଲ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି

ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ଜମି ଏକ ଶାମଲାତ ଦେହ ଥିଲା, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା କାରଣ ପାଇଁ, ଆମେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟଗୁଡିକରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ କି ।

ଆମେ ଏଠାରେ ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ତଥ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ।

" ...... 11. PW1. ହରଚାନ୍ଦ ସିଂ ଏବଂ PW2 ରାଜିନ୍ଦର ସିଂ ସେମାନଙ୍କ ଜେରା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିବାଦିତ ସ୍ଥାନ ଆଡକୁ ଗୁରଦିଆଲ୍ ସିଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଘରର ଏକ ଦ୍ୱାର, ଦୁଇଟି ଝରକା ଏବଂ ନିଷ୍କାସନ ନଳା ଖୋଲିଛି । ଉଭୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ ତାର ମଧ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ଜମି ଦେଇ ଯାଇଛି । PW.2 ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିବାଦିତ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଖୁଣ୍ଟ ଅଛି । PW2 ଏତିକି ମାତ୍ରାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ନିର୍ମାଣସ୍ଥଳୀର ନକ୍ସାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ Exs. P1 ଏବଂ P2 ଶାମଲତ୍ ଦେହ ଥିଲା ।

12. PW4 ଜତିନ୍ଦର ସିଂ, ଯିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓକିଲ ସଂଖ୍ୟା 2 ଭାବରେ ହାଜର ହୋଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଜେରାରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଗୁରଦେବ ସିଂଙ୍କ ପାଖରେ ମାଲିକାନାସତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାଗଜପତ୍ର ଥିଲା । ଯଦି ତାହା ହେଉଛି, ତେବେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ବିବାଦୀୟ ସ୍ଥାନର ମାଲିକାନାସତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଅନୁମାନ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

13. PW2 ର ସ୍ୱୀକାର ଅନୁଯାୟୀ, ନିର୍ମାଣସ୍ଥଳୀର ନକ୍ସାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ Exs. P1 ଏବଂ P2 ଶାମଲତ୍ ଦେହ ଥିଲା । ଯଦି ସେପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମାମଲା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନର କିଛି ଅଂଶ ଶାମଲତ୍ ଦେହ ଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିର୍ମାଣସ୍ଥଳୀର ନକ୍ସାରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ସେହି ସ୍ଥାନର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଏକ ରାସ୍ତା ସାଧାରଣ ଚୌକ ଥିଲା ।

14. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିପାରିବ ଯେ ବିବାଦୀୟ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ନିଜର ମାଲିକାନାସତ୍ତ୍ୱ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ସକ୍ଷମ ବୋଲି ରାୟ ଦେବା ବେଳେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ସଂଯୁକ୍ତ ଆବେଦନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 159-T/ 20.3.99/15.2.99ରେ , ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା *ଗୁରୁଦିଆଲ୍ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅବତାର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବାଦୀ(ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ)ଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି ହୋଇଛି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ବାଦୀ) ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ହଟାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ରାସ୍ତାରେ ଜବରଦଖଲ କରିଛନ୍ତି କି । ଜମିର ସ୍ୱଭାବ 'ଶାମଲତ୍ ଦେହ୍' ହୋଇଥିବାରୁ, ନିର୍ବିବାଦ ଭାବେ ଏହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ଏପରିକି ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ସୀମାରୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହାର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶାମଲତ୍ ଦେହ୍ ଜମି ଏବଂ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କଚ୍ଚା ରାସ୍ତା ରହିଛି । ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ରାସ୍ତାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯେପରିକି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାର ବିଛାଇବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ଥିଲା ।

ଏହା ସର୍ବଜନବିଦିତ ଯେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କୌଣସି ମାଲିକାନାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜମିର ସ୍ୱଭାବ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିର ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଅଧିନିୟମ 58 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ନଥି ମାଗି ନଥିଲେ ଯାହା ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ମାମଲାରେ ଥିବା ଜମି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ରାସ୍ତା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମକଦ୍ଦମାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମର ମତ ହେଉଛି, ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଉପନୀତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହୁଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।